

J. C. la Cour.

Mødet i det kgl. danske Landhusholdningsselskab den 2den Marts 1898 aabnedes af Præsidenten, Lehnsgreve B. Wedell med følgende Udtalelse:

Det Tab, som det danske Landbrug har lidt ved Kaptajn la Cours Død, er almindelig anerkjendt; derom have vi Vidnesbyrd dels i den Deltagelse, der er udvist i denne sørgelige Anledning, dels i de smukke Udtalelser, hvormed Pressen har ledsaget Meddelelsen om hans Bortgang, og dels ved hans Jordefærd, men alligevel vil det dog vistnok ikke kunne siges andet end at være naturligt, at vi, den første Gang, vi samles til et større Møde efter hans Død, mindes den hedengangne med nogle Ord.

Som bekjendt er Kaptajn la Cour udgaaet fra en gammel Landmandsfamilie, der allerede for lang Tid tilbage drev et fremskredent Jordbrug. Det var derfor ikke saa underligt, at Kaptajn la Cours Lyst og Tilbøjelighed kom til at gaa i Retning af at beskjæftige sig med Landvæsenet, og gjennem hans senere Liv og Virksomhed lære vi at kjende, hvorledes han af Naturen var udstyret med store og lykkelige Gaver i en stærk Aand og en ualmindelig stor Viljeskraft. Allerede fra sin tidlige Ungdom varetog han med sjældnen Energi de Virksomheder, hvortil hans Interesser vare knyttede, og det var ikke alene Landbruget, men ogsaa Skolen og forskjellige andre Virksomheder; i første Linie dog Landbruget og Lærergjæringen. Jeg skal dog ikke her komme ind paa at omtale Kaptajn la Cours Lærergjæring; der er andre, som ere mere kom-

petente til at gjøre dette end jeg, og som vistnok andetsteds ville udtale anerkjendende Ord i den Retning om den afdøde. Men saa meget tror jeg dog at turde sige, at hans Lærergjerning er bleven almindelig anerkjendt i alle Kredse, og Landbruget siger ogsaa Kaptajn la Cour Tak for denne hans Gjerning, idet han har uddannet en stor Del unge Mænd til at træde ind i dets Rækker, Mænd, som ere udrustede med de fornødne Kundskaber og den Alvor, som udfordres til at tage denne Gjerning op.

Hvad jeg navnlig her skal dvæle ved, er Kaptajn la Cours Virksomhed i Landbrugets Tjeneste. Jeg sagde før, at Kaptajn la Cour sad inde med betydelige Evner og en overordentlig Arbejdskraft og Ihærdighed, og denne Ihærdighed og Viljeskraft bragte ham allerede i en ung Alder ret vidt. Ved disse Egenskaber, ved sin Personlighed og ved den Dygtighed, som han paa forskjellig Maade havde lagt for Dagen, blev Opmærksomheden henvendt paa ham, da Sekretærpladsen i det kgl. danske Landhusholdningsselskab var bleven ledig. Han tiltraadte denne Plads i en forholdsvis ung Alder, arbejdede i den, saa vidt jeg ved, i 16 Aar og udrettede i den Tid et stort Arbejde paa forskellige af Landbrugets Omraader. Det vilde føre for vidt at gennemgaa alt, hvad Kaptajn la Cour som Sekretær har udrettet, og jeg skal derfor kun pege paa et enkelt Punkt, nemlig Statskonsulent-sagen. Den blev rejst og ført ud i Livet af afdøde Minister Ingerslev og Kaptajn la Cour, som havde den Tro, at Konsulentvirksomheden i høj Grad vilde støtte vort Landbrug. Denne Tro har vist sig rigtig; Konsulentinstitutionen nyder almindelig Anerkjendelse og har stor Betydning for Udviklingen af vort Landbrug, og man maa være taknemmelig for, at denne Institution er kommen i Gang her hos os. Der kunde nævnes flere Ting, i hvilke Kaptajn la Cours Virksomhed som Sekretær i Selskabet har sat sit Spor, men jeg skal kun nævne denne ene, der er tilstrækkelig til at vise, hvilken fremragende Mand, hvilken Kapacitet, man her havde for sig, og det var derfor ganske naturligt, at man, da den Præsidentplads, som efter Trationen i Selskabet skal beklædes af en Mand,

der kan repræsentere den videnskabelige Side af Landbruget, blev ledig, fæstede sit Blik paa Kaptajn la Cour og valgte ham. I de 6 Aar, han har indtaget Pladsen som Præsident i Selskabet, har han udrettet mange og store Ting; det er aldeles forbavsende at se den Snarraadighed, det Snille og den Indsigt, med hvilken han kunde behandle endogsaa meget vanskelige Sager. Man vil næsten ikke kunne forstaa, hvorledes en Mand som Kaptajn la Cour, der har været i den Grad virksom, og som har udrettet saa meget, indtil Sygdom for et Par Maaneder siden lammede hans Kraft, vil kunne undværes, men saa meget kan i hvert Fald siges, at han ved sin Bortgang har efterladt et tomt Rum, og det vil vare længe, inden det fyldes. Jeg har, som jeg før sagde, ment det naturligt, at vi ved denne Lejlighed mindedes den afdøde Præsident; jeg er overbevist om, at alle Selskabets Medlemmer, hvad enten de ere nær eller fjærn, fuldt ud anerkjende hans overordentlige Dygtighed, en Dygtighed, som er næsten enestaaende.

Den 9de i forrige Maaned blev der afholdt et Bestyrelsesmøde. I det udtaltes der af et af Bestyrelsesraadets Medlemmer Ønske om at overrække Kaptajn la Cour en Hædersgave, og til dette Ønske sluttede Bestyrelsesraadet, der omtrent var fuldtallig tilstede, sig, idet det enstemmig overdrog til Præsidiet at fremkomme med Forslag i saa Henseende. Dette er nu faldet bort ved hans Død, og derefter er der fremkommet den Tanke at lade en særdeles vellykket, i Gips udført Buste, som var paa Udstillingen paa Charlottenborg forrige Aar, hugge i Marmor. Man har ved Henvendelse til Fru la Cour erholdt hendes Samtykke, og Busten tænkes anskaffet paa den Maade, at man retter en Opfordring til Selskabets Medlemmer om at yde Bidrag dertil, idet man er ganske sikker paa, at Medlemmerne ville slutte sig til den Maade, hvorpaa man har tænkt at hædre den afdøde. Man vil ad den Vej have et Minde om den afdøde for Efterslægten, et Minde, der peger hen paa den Virksomhed, han har udfoldet i det kgl. danske Landhusholdnings-selskabs Tjeneste. Det er Mening, at Busten skal opstilles

i Selskabets Præsidentsal i Lighed med, hvad der har fundet Sted med andre af det kgl. danske Landhusholdningsselskabs fortjente Mænd. Paa den Maade mener jeg, at vi bør hædre Kaptajn la Cour. Ære være hans Minde!

(Forsamlingen tilkjendegav sin Tilslutning hertil ved at rejse sig).
